

§ 6. W oparciu o wnioski przedstawione przez komisje wojewódzkie — prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) wystąpią o przekazanie zakwalifikowanych obiektów władzom oświatowym w trybie dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. z 1952 r. Nr 4, poz. 31).

§ 7. 1. W wypadku gdy w związku z powziętą decyzją o przekazaniu danego budynku szkolnego władzom oświatowym konieczne będzie przekwaterowanie dotychczasowego użytkownika tego obiektu — wydział kwaterunkowy prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi) zobowiązany jest dostarczyć odpowiedni budynek (lokal) zastępczy.

2. Dotyczy to również wypadków, gdy decyzją o przekazaniu władzom oświatowym objęte zostały budynki (lokale) zajmowane dotychczas przez osoby prywatne. W stosunku do tych osób mają odpowiednie zastosowanie przepisy art. 16 i 18 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami (Dz. U. z 1950 r. Nr 36, poz. 343).

3. Przekwaterowanie oraz opróżnianie budynków i lokali szkolnych, o których mowa w ust. 1 i 2, należy do właściwości władz kwaterunkowych.

§ 8. Prace związane z rewindykacją budynków szkolnych powinny być przez komisje wojewódzkie zakończone do dnia 30 czerwca 1957 r.

§ 9. Komisje wojewódzkie są obowiązane składać prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) okresowe sprawozdania z wyników swej działalności. Sprawozdania z wykonania niniejszej uchwały komisje wojewódzkie przedłożą Ministrowi Oświaty, który przedstawi je Prezydium Rządu.

§ 10. Działalność komisji wojewódzkich podlega nadzorowi właściwych prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi), które badają celowość wniosków komisji zmierzających do rewindykacji budynków i lokali szkolnych na rzecz szkolnictwa.

§ 11. Wydatki związane z działalnością komisji pokrywane są z budżetów wydziałów oświaty prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) według zasad ogólnych.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 13 grudnia 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

52

ZARZĄDZENIE Nr 12 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 18 stycznia 1957 r.

w sprawie zatwierdzenia cenników na roboty budowlano-montażowe.

Na podstawie § 4 uchwały nr 380 Prezydium Rządu z dnia 23 maja 1953 r. w sprawie opracowywania i zatwierdzania cenników oraz katalogów norm kosztorysowych na roboty budowlano-montażowe zarządza się, co następuje:

§ 1. Zatwierdza się następujące cenniki na roboty budowlano-montażowe jako powszechnie obowiązujące normatywy dla celów kosztorysowania i rozliczeń:

- 1) scalony cennik nr 8a — wykonania instalacji elektrycznych w budynkach mieszkalnych, administracyjnych i usługowych budownictwa miejskiego i wiejskiego,
- 2) scalony cennik nr 8f — montażu oraz rozruchu podstacji trakcji kolejowej i kabin sekcyjnych typu NRD,
- 3) cennik nr 11 tom I i II montażu przyrządów pomiarowo-kontrolnych i automatycznej regulacji,
- 4) cennik na urządzenie placu budowy,
- 5) cennik Ministerstwa Gospodarki Komunalnej nr 51-A/56 robót remontowych budowlanych i instalacyjnych.

§ 2. Cenniki wymienione w § 1 są opracowane według poziomu cen z dnia 1 stycznia 1956 r. Cenniki te są wydane w formie odrębnych broszur.

§ 3. 1. Sporządzona lub zaawansowana w opracowaniu przed dniem wejścia w życie zarządzenia dokumentacja kosztorysowa oparta na dotychczas obowiązujących w tym zakresie cennikach, normach i zasadach zachowuje swą ważność. Odrębne przepisy określają zastosowanie do tej dokumentacji mnożnika przeliczeniowego na poziom cen 1956 r.

2. Jeżeli roboty wykonane po dniu 1 stycznia 1956 r. prowadzone były bez dokumentacji kosztorysowej, dokumentację tę należy sporządzić w oparciu o cenniki określone w § 1.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

53

ZARZĄDZENIE Nr 15 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 22 stycznia 1957 r.

w sprawie terminu obowiązywania dotychczasowych przepisów o ogólnych warunkach dostawy oraz o trybie zaopatrzenia w paliwa stałe.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) oraz art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o umowach dostawy po-

między jednostkami gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 16, poz. 87), w związku z §§ 13 i 18 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre

uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270) zarządza się, co następuje:

§ 1. Termin obowiązywania przepisów:

- 1) o ogólnych warunkach dostawy węgla kamiennego i brunatnego, brykietów z węgla kamiennego i brunatnego oraz koksu, stanowiących załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 26 sierpnia 1950 r. w sprawie ogólnych warunków dostaw (Biuletyn PKPG Nr 20, poz. 226 i z 1955 r. Nr 20, poz. 76),
- 2) zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 318 z dnia 4 listopada 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia w paliwa stałe (Biuletyn PKPG Nr 37, poz. 188 i z 1954 r. Nr 26, poz. 115) —

przedłuża się do dnia 30 czerwca 1957 r., o ile przed tym terminem nie wejdą w życie przepisy szczegółowe o przydziałach, rozdzielnikach i uzgodnieniach dostaw — zgodnie z przepisem § 2 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 15 października 1956 r. w sprawie przydziałów, rozdzielników, uzgodnień dostaw i ogólnych warunków dostawy (Monitor Polski Nr 89, poz. 1016) i branżowe warunki dostawy — zgodnie z przepisem § 3 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o umowach dostawy pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 16, poz. 87).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 15 grudnia 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

54

ZARZĄDZENIE Nr 16 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 22 stycznia 1957 r.

w sprawie utworzenia premiewego funduszu dewizowego dla załóg kopalń węgla kamiennego.

Celem podniesienia wydobywania węgla kamiennego, a tym samym stworzenia warunków sprzyjających zwiększeniu eksportu, zarządza się, co następuje:

§ 1. Kopalnie węgla kamiennego, których załogi w okresie od dnia 1 listopada 1956 r. do dnia 31 grudnia 1957 r. wykażą się osiągnięciami na odcinku wydobywania węgla, zostają upoważnione do tworzenia premiewego funduszu dewizowego w wysokości 5 rubli dewizowych za każdą tonnę węgla wydobytego ponad ustalone dla nich kwartalne zadania, nie niższe od założeń narodowego planu gospodarczego.

§ 2. Ustala się następujący tryb wykorzystywania premiewego funduszu dewizowego:

- 1) Kopalnie, które mają osiągnięcia wymienione w § 1, składają w Narodowym Banku Polskim za pośrednictwem Ministerstwa Górnictwa Węglowego wykazy należności dewizowych z tytułu wydobywania węgla ponad ustalone zadania w terminach:
 - a) za okres od I.XI. do 31.XII.56 r. — do 30 stycznia 1957 r.,
 - b) za okresy późniejsze — do dnia 5 miesiąca następującego po kwartale sprawozdawczym.
- 2) Przydzielone z tytułu premiewego funduszu dewizy kopalnie lokują w Narodowym Banku Polskim na odrębnych rachunkach, zwanych „rachunkami dewiz premiewych”.
- 3) Kopalnie pokrywają równowartość złotową postawionych do ich dyspozycji dewiz z własnych środków obrotowych.
- 4) Kopalnie nie są ograniczone w czasie przy wykorzystywaniu postawionego do ich dyspozycji premiewego funduszu dewizowego. Fundusz ten może być wykorzystywany przez kopalnie dowolnie w każdej walucie.
- 5) Premiewy fundusz dewizowy przeznacza się:
 - a) w części na zakup deficytowych urządzeń mających na celu w pierwszym rzędzie podniesienie bezpieczeństwa pracy, a następnie na zakup środków lokomocji dla dowożenia załóg do miejsc pracy,
 - b) w części zaś na zakup urządzeń do produkcji ubocznej, związanej przede wszystkim z rozwojem budownictwa indywidualnego, oraz na zakup atrakcyjnych towarów dla osobistego użytku górników.
- 6) Premiewym funduszem dewizowym dysponuje w poszczególnych kopalniach rada robotnicza lub dyrektor kopalni w przypadku niepowołania rady robotniczej,

§ 3. 1) W ramach posiadanego funduszu dewizowego kopalnie zamawiają wytypowane przez siebie towary bezpośrednio we właściwych jednostkach handlu zagranicznego, które są zobowiązane do realizacji tych zamówień w pierwszej kolejności.

- 2) Jednostki handlu zagranicznego fakturują kopalniom należności za importowane towary w cenach importowych powiększonych o marżę centrali.
- 3) Dla ułatwienia kopalniom dokonywania zamówień, o których mowa w pkt 1, zobowiązuje się jednostki handlu zagranicznego do dostarczania kopalniom katalogów, prospektów i cenników na towary importowane oraz do zorganizowania w kilku ośrodkach niecki węglowej wystaw atrakcyjnych towarów i urządzeń mogących być przedmiotem importu.

§ 4. Kopalnie ewidencjonują zakupione w powyższym trybie towary w cenach krajowych, przy czym ceny te ustala się:

- 1) w odniesieniu do importowanych towarów przeznaczonych na wyposażenie kopalń — w porozumieniu z właściwą jednostką handlu zagranicznego,
- 2) w odniesieniu do towarów konsumpcyjnych przeznaczonych do odsprzedaży górnikom — według cen detalicznych.

§ 5. Upoważnia się kopalnie do:

- 1) odprowadzania na fundusz zakładowy różnicy pomiędzy cenami zakupu towarów importowanych (§ 3 pkt 2) a cenami, o których mowa w § 4, z przeznaczeniem na finansowanie budownictwa mieszkaniowego (dla pracowników),
- 2) prowadzenia w obowiązującym trybie ratalnej sprzedaży górnikom importowanych towarów przemysłowych trwałego użytku po cenach wymienionych w § 4.

§ 6. Na pokrycie premiewego funduszu dewizowego przeznacza się dodatkowo na eksport całość ponadplanowego kwartalnego wydobywania węgla w przemyśle węglowym.

§ 7. Wykonanie niniejszego zarządzenia porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz Ministrom: Finansów, Handlu Zagranicznego i Górnictwa Węglowego.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz